

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 222/2023
31.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... чији је пуномоћник Драгомир Тодоровић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Вршцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Вршцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, у седници већа одржаној 31.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Панчеву за поступање у предмету Основног суда у Вршцу Прр 2/23.

Образложење

Основни суд у Вршцу је уз допис од 20.07.2023. године Врховном суду доставио предмет Прр 2/23 са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер се предметном тужбом тражи правично задовољење због повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда О 1496/20.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилца је 13.01.2023. године поднела тужбу којом је тражила да се обавезе тужена да јој исплати износ од 2.000 евра у динарској противвредности на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Вршцу О 1496/20.

Имајући у виду да је предметна тужба поднета Основном суду у Вршцу, чијим поступањем је тужилци учињена повреда права на суђење у разумном року, то по

налажењу Врховног суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић